

P.Z. br. 322

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-12/65
URBROJ: 50301-04/36-26-8

Zagreb, 14. rujna 2026.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB

Primljeno: 14-09-2026		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
340-01/26-01/1	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrijednost
50-26-4	—	—

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sigurnosti prometa na cestama (predlagatelj: Klub zastupnika Centra, Nezavisne platforme Sjevera i Građansko-liberalnog saveza) – mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASA: 340-01/26-01/1, URBROJ: 65-26-3, od 30. srpnja 2026.

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sigurnosti prometa na cestama (predlagatelj: Klub zastupnika Centra, Nezavisne platforme Sjevera i Građansko-liberalnog saveza) daje sljedeće

MIŠLJENJE

Prvenstveno Vlada Republike Hrvatske napominje da je Planom zakonodavnih aktivnosti za 2026. godinu predviđena izrada Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sigurnosti prometa na cestama (u daljnjem tekstu: Nacrt prijedloga zakona) te je u tu svrhu u Ministarstvu unutarnjih poslova osnovana Međuresorna radna skupina koja je pripremila navedeni Nacrt prijedloga zakona, a opseg pripremljenih izmjena i dopuna širi je od predmetnog Prijedloga zakona. Stoga, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sigurnosti prometa na cestama (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona), koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika Centra, Nezavisne platforme Sjevera i Građansko-liberalnog saveza, aktom od 14. srpnja 2026., iz sljedećih razloga:

Prijedlogom zakona predlaže se izmijeniti definiciju prometne nesreće sadržanu u članku 2. stavku 1. točki 86. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“, br. 67/08., 48/10. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 74/11., 80/13., 158/13. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske, 92/14., 64/15., 108/17., 70/19., 42/20., 85/22., 114/22., 133/23. i 145/24., u daljnjem tekstu: ZSPC), na način da se ukine obveza kažnjavanja za izazivanje prometne nesreće u situacijama u kojima je došlo isključivo do samoozljeđivanja vozača nemotornog ili lakog električnog vozila, pod uvjetom da u događaju nije sudjelovalo drugo vozilo, da nisu ozlijeđene druge osobe te da nije nastala materijalna šteta trećim osobama ili javnoj imovini. Vlada Republike Hrvatske ističe da osobna prijevozna sredstva i bicikli spadaju pod vozila te da se definicija prometne nesreće odnosi na sva vozila bez obzira na vrstu pogona kojom se ista pokreću te smatra da vozači osobnih prijevoznih sredstava i bicikala kao vozači trebaju biti odgovorni za prometne nesreće i druge događaje u cestovnom prometu koje sami izazovu, na način kako odgovaraju i vozači drugih vrsta vozila. Izdvajanje pojedinih kategorija vozača iz opće definicije prometne nesreće narušilo bi jedinstvenost pravnog uređenja, otežalo evidentiranje i praćenje uzroka stradanja te stvorilo nejednak režim odgovornosti za usporedive događaje u cestovnom prometu, što bi moglo dovesti do njihovog neodgovornijeg ponašanja, a u konačnici i do povećanog stradanja.

Također, Prijedlogom zakona predlaže se pojmovnik ZSPC-a sadržan u članku 2. nadopuniti novom definicijom „osobne identifikacijske oznake vozača osobnog prijevoznog sredstva“. Prema obrazloženju predlagatelja, radi se o prenosivoj oznaci koja je vezana za identitet vlasnika, a ne za identifikacijski broj vozila (šasiju), kako bi se izbjegao administrativni teret tehničkih pregleda za svako pojedinačno vozilo. Poseban praktični problem predstavlja mjesto postavljanja „osobne identifikacijske oznake vozača osobnog prijevoznog sredstva“ na samo sredstvo. Za razliku od ostalih kategorija vozila (automobili, motocikli, mopedi), za osobna prijevozna sredstva (poput električnih romobila ili monocikla) tvornički ne postoji osigurano i konstrukcijski predviđeno mjesto za postavljanje „osobne identifikacijske oznake vozača osobnog prijevoznog sredstva“, odnosno registarske pločice. Nadalje, uvođenje obveze isticanja „osobne identifikacijske oznake vozača osobnog prijevoznog sredstva“ zahtijeva uspostavu i održavanje posebnog registra u koji bi se bilježila činjenica izdavanja „osobne identifikacijske oznake vozača osobnog prijevoznog sredstva“. Ustrojavanje takve baze podataka izvan standardnog sustava registracije vozila predstavlja znatan administrativni teret i otvara pitanje pravne svrhe te zaštite osobnih podataka. Uz sve navedeno, postavlja se pitanje nadzora vozača osobnih prijevoznih sredstava koji nemaju prebivalište ili boravak u Republici Hrvatskoj, s obzirom na to da obveza registracije ove kategorije vozila ne postoji niti na razini država članica Europske unije. Osim toga, ističe se da Prijedlogom zakona nije uređen način uvođenja „osobne identifikacijske oznake vozača osobnog prijevoznog sredstva“, pri čemu nije jasno određena svrha navedene oznake, tijelo nadležno za njezino izdavanje, uvjeti i način njezina izdavanja te način i svrha njezina korištenja, iz čega je razvidno da je predložena materija u pravnom smislu nedorečena i neprecizna.

Nadalje, kada je riječ o predloženom značajnom povećanju visine propisanih novčanih kazni za prekršaje iz ZSPC-a sadržanih u Prijedlogu zakona, Vlada Republike Hrvatske ističe da predložene visine novčanih kazni nisu prihvatljive jer nisu odmjerene u odnosu na težinu samog prekršaja, kao i u odnosu na druge kažnjive radnje iz ZSPC-a koje čine vozači osobnih prijevoznih sredstava i bicikala kao i vozači drugih vrsta vozila, a nisu uzeti u obzir niti brojčani pokazatelji o činjenju ovih prekršaja.

Međutim, Vlada Republike Hrvatske ističe da će Nacrtom prijedloga zakona biti predloženo povećanje iznosa novčanih kazni za one prekršaje kod kojih je tijekom nadzora prometa na cestama u 2025. godini utvrđena veća učestalost počinjenja u odnosu na prethodne godine. Pritom će se visine novčanih kazni povećati u primjerenoj mjeri, imajući u vidu učestalost počinjenja pojedinih prekršaja i potrebu da kazne u većoj mjeri ostvaruju svoju svrhu, odnosno odvraćaju počinitelje od činjenja prekršaja.

Također, u odnosu na predloženo povećanje novčanih kazni za propisane prekršaje, Vlada Republike Hrvatske ističe kako Prekršajni zakon („Narodne novine“, br. 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17., 118/18., 114/22. i 86/26., u daljnjem tekstu: Prekršajni zakon), kao opći propis o prekršajima, u članku 6. propisuje da je opća svrha propisivanja i izricanja ili primjene svih prekršajnopравnih sankcija da svi građani poštuju pravni sustav i da nitko ne počinji prekršaj, te da se počinitelji prekršaja ubuduće tako ponašaju, dok je prema članku 32. toga Zakona svrha kažnjavanja da se, uvažavajući opću svrhu prekršajnopравnih sankcija, izrazi društveni prijekor zbog počinjenog prekršaja, utječe na počinitelja i sve ostale da ubuduće ne čine prekršaje, a primjenom propisanih kazni utječe na svijest građana o povredi javnog poretka, društvene discipline i drugih društvenih vrijednosti, te pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

Nadalje, u slučaju kada je počinitelj prekršaja maloljetnik, odnosno osoba koja je navršila 14, a nije navršila 18 godina života, Prekršajni zakon u članku 65. propisuje da se prema osobi koja je prekršaj počinila kao maloljetnik kao prekršajnopравne sankcije primjenjuju odgojne mjere, zaštitne mjere i kazne (novčana kazna i maloljetnički zatvor). Prema osobi koja je počinila prekršaj kao mladi maloljetnik, odnosno prema osobi koja je navršila 14, a nije navršila 16 godina života, kao prekršajnopравne sankcije za počinjeni prekršaj mogu se primijeniti samo odgojne mjere, dok se prema počinitelju prekršaja starijem maloljetniku (osobi koja je navršila 16, a nije navršila 18 godina života) kao prekršajnopравne sankcije za počinjeni prekršaj mogu primijeniti odgojne mjere, a uz uvjete predviđene Prekršajnim zakonom mogu se izreći novčana kazna i maloljetnički zatvor. Odgojne mjere koje se mogu izreći maloljetniku su sudski ukor, posebne obveze i upućivanje u centar za odgoj, a primjenjuju se kada je potrebno utjecati na maloljetnikovu ličnost i ponašanje mjerama upozorenja, usmjeravanjem ili drugim primjerenim mjerama.

Vezano za prijedlog izmjene članka 102. stavka 1. ZSPC-a koji se odnosi na uvođenje stalne obveze korištenja dnevnih ili kratkih svjetala na vozilima tijekom cijele godine, Vlada Republike Hrvatske ističe da ovakva obveza predstavlja regulatornu izmjenu koja zahtijeva izradu cjelovite stručne procjene svih dionika izravno uključenih u sustav sigurnosti cestovnog prometa. Donošenju ovakve mjere mora prethoditi konsenzus prometnih stručnjaka, znanstvene zajednice, zdravstvenih radnika te drugih mjerodavnih tijela. Svaka regulatorna izmjena u ovom segmentu mora se temeljiti na procjeni komparativnih podataka (detaľan pregled praksi i iskustava država članica Europske unije koje su već uvele slične mjere, uz uvažavanje geografskih i klimatskih specifičnosti) te ključnih pokazatelja uspješnosti (koji sadrže analizu utjecaja mjera na smanjenje broja prometnih nesreća, ali i procjenu popratnih učinaka poput povećane potrošnje goriva, emisije stakleničkih plinova te utjecaja na uočljivost motocikala i lakih vozila u ljetnim mjesecima), kako bi se izbjegli nepredviđeni negativni učinci na sigurnost cestovnog prometa te zaštite okoliša.

U odnosu na sadržaj predložene izmjene članka 112. stavka 3. ZSPC-a kojom se kao iznimka predlaže propisati da su se, u nedostatku odgovarajuće infrastrukture, vozači osobnih prijevoznih sredstava dužni kretati kolnikom što bliže desnom rubu kolnika, kao i na sadržaj predloženog članka 112.a kojim se predlaže propisati zabrana kretanja osobnih prijevoznih sredstava pješačkom zonom, Vlada Republike Hrvatske prvenstveno ukazuje da osobna prijevozna sredstva, zbog svojih tehničkih karakteristika, nisu adekvatna za sigurno sudjelovanje u prometu na javnoj cesti i na cesti općenito, jer im nedostaju brojni elementi bitni za sigurnost (nedostatak ovjesa, sjedala za vozača, kotači malih dimenzija, visoko težište vozača, specifičnost uređaja za kočenje i sl.) te je iz tog razloga njihovo prometovanje u ZSPC-u uređeno na ovakav način.

Nadalje, Prijedlogom zakona predlaže se izmijeniti članak 215. stavak 1. ZSPC-a na način da se podigne dobna granica za upravljanje osobnim prijevoznim sredstvom s 14 na 16 godina života. S obzirom na to da je ZSPC-om propisano primjerice da osoba može s 15 godina polagati vozački ispit za AM kategoriju i upravljati mopedom ili lakim četverociklom, Vlada Republike Hrvatske drži da samo podizanje dobne granice za upravljanje osobnim prijevoznim sredstvom nije odgovarajuće rješenje. Uzimajući u obzir da je cilj predlaganja izmjena/dopuna propisa povećanje razine sigurnosti djece i drugih sudionika u prometu, potrebno je potaknuti odgovorno postupanje odraslih osoba koje nadziru djecu te omogućiti učinkovitije postupanje nadležnih tijela u praksi. U tom smislu, Vlada Republike Hrvatske je stajališta da je potrebno utjecati na odrasle osobe (roditelje, skrbnike ili druge osobe koje djeci omogućavaju upravljanje osobnim prijevoznim sredstvom) te predvidjeti njihovo sankcioniranje kada djeci omoguće upravljanje osobnim prijevoznim sredstvom prije stjecanja prava na upravljanje.

Izmjenom članka 247. stavka 1. ZSPC-a predlaže se propisati obveza za motorna i priključna vozila te osobna prijevozna sredstva registrirana izvan teritorija Republike Hrvatske da mogu sudjelovati u prometu na teritoriju Republike Hrvatske samo ako imaju: važeću prometnu dozvolu ili potvrdu o elektroničkoj registraciji, dokaz o tehničkoj ispravnosti, registarske pločice ili identifikacijske oznake (naljepnice) koje je izdalo nadležno tijelo zemlje u kojoj je vozilo registrirano, međunarodnu oznaku zemlje registracije ili registarsku pločicu koju je izdalo nadležno tijelo države na kojoj su oznake i broj utvrđeni propisima Europske unije. Predloženu formulaciju Vlada Republike Hrvatske smatra neprihvatljivom, budući da „potvrda o elektroničkoj registraciji“ nije zamjena za prometnu dozvolu. Direktiva Vijeća 1999/37/EZ od 29. travnja 1999. o dokumentima za registraciju vozila (u daljnjem tekstu: Direktiva) propisuje oblik i sadržaj dokumenata za registraciju vozila. Sukladno navedenoj Direktivi, potvrda o registraciji vozila sastoji se od jednog dijela u skladu s Prilogom I. ili od dva dijela u skladu s Prilozima I. i II. (članak 3. Direktive). Prilozima I. i II. Direktive, koji detaljno propisuju oblik i sadržaj potvrde o registraciji vozila, propisano je da se takva potvrda izdaje kao papirnata isprava ili kao pametna kartica. Nadalje, člankom 4. Direktive propisano je da se potvrda o registraciji koju je izdala jedna država članica sukladno odredbama te Direktive priznaje u drugoj državi članici u svrhu identifikacije vozila u međunarodnom prometu ili njegove ponovne registracije u drugoj državi članici. Slijedom navedenoga, na razini Europske unije još nije propisana tzv. digitalna prometna dozvola koja bi se na jedinstven način priznavala u svrhu identifikacije vozila u međunarodnom prometu.

S obzirom na sve prethodno navedeno, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sigurnosti prometa na cestama.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića i državne tajnike dr. sc. Irenu Petrijević, Nevenku Lastrić-Đurić i Tomislava Bilandžića.

mr. sc. Andrej Plenković